

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.

Nr. de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscrisurile se înaintază.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA
Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERȚIUNILE:
de șir garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia-oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sânt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

Afacerea Hentzy.

(*) Statua lui Hentzy, din a cărei cauză a căzut guvernul contelui Szapary, și pentru a cărei încoronare a trebuit să plece din Pesta comandantul Jánosky, face zile grele și lui Bánffy. Pentru că indeosebi de opoziții, dar și zierele guvernamentale, ca „Pesti Hirlap“, „Országos Hirlap“, „Budapesti Napló“ și altele, scriu cu o vehemență nemai pomenită împotriva comentariului cu care ministrul Krieghammer a însoțit ordinul împărătesc privitor la așezarea monumentului Hentzy în parcul școlii de cadet. Frasa că „monumentul va fi astfel un vecinic suvenir al vitejiei și creștiniei militare“ „patrioții“ o iau ca cea mai grozavă palmuire a simțului național maghiar, ca o insultă adusă „eroilor honvezi“, pe care Hentzy ia ținut atâta vreme sub zidurile cetății ce apăra la 1848 din ordinul Imperatorului.

Nu înverșunarea obștei maghiare este însă ceea ce dă signatură situației, ei conflictul vedit între ministrul de război Krieghammer și guvernul unguresc.

Se știe anume, că după ce aparuse în „Arméeblatt“ articolul care provocase întâia furtună în Dieta, Bánffy, pentru a-i potoli pe Unguri, declarase că articolul nu se poate considera ca un echou al cercurilor militare înalte, deoarece ce numitul ziar este lipsit de orice oficialitate; ce a scris merge numai pe propria răspundere a redacției.

Vine însă Krieghammer, și probabil pentru a da satisfacție generalilor cari murmuraseră auzind declarația lui Bánffy, în comentariul cu care însoțește ordinul prea înalt parafrazază — aproape pasagiul de pasagi — întreg articolul din „Arméeblatt“, dând astfel lui Bánffy o palmă de care puțini ministri maghiari au primit. Opoziția nici nu a scăpat privilegiul să-l atace pe Bánffy aruncându-i în față că a spus neadever, vrând a seduce opinia publică.

Pentru a-și mântui cinstea de prim-sfetnic al M. Salo, Bánffy trebuie să caute deci satisfacție. A pus deci pe colegul său, pe baronul Fejérváry să declare că „toate dispozițiunile luate de ministrul Krieghammer sunt luate în cercul de activitate ce-i aparține, dar fără știrea guvernului maghiar“. Guvernul maghiar s'a aflat în fața faptului împlinit și nu-i rămânea decât să ia poziție pro ori contra. A luat pro, pentru că — explica ministrul de honvezi — nu crede să fie motive serioase pentru ca conștiința națională să se simțā vătămată...

Furtuna ce a pricinuit însă în Dieta declarația aceasta dovedește, că deputații maghiari judecă altfel. I-s'au strigat lui Bánffy că e nemernic și „demn de disprețul cel mai adânc“. La adresa ministrului Krieghammer s'a strigat că „e nemernicie ce a săvârșit“ și unul din deputați, neomaghiarul kossuthist Pichler a amenințat că va curge sânge când vor schimba locul monumentului.

Repede deci s'a pus în circulație

știrea că Krieghammer a demisionat, știre care în presa maghiară se menține încă până când scriem aceste știri.

Asta ar fi satisfacția cea mare.

Plecarea lui Krieghammer — așa crede guvernul — ar liniști opinia publică maghiară „revoltată“ pentru „insemnătatea politică“ ce ministrul de război a dat prin comentariul sau locului unde se va așeza statua lui Hentzy.

Ori-ce ar fi însă, statua se va așeza acolo unde vrea Imperatorul și unde Ungurilor nu le vine de loc cu plăcere... ca memento de cum trebuie să fie viitorii oficiali pentru a plăce comandantului suprem și a satisface înalțelor datorințe militare, jurământului dat.

„Cum rămânem însă atunci cu Golgotha noastră, cu cei 13 generali executați la Arad?!“ — a strigat deputatul Barabás, avocatul din Arad.

Și Fejérváry a trebuit să se execute, să le țină patrioților un lung discurs despre vitejia și cinstea lui Hentzy. Deputații au stat ca pe foc și cu adevărat urlau când, referindu-se la documente din 1848—49 aflătoare în arhiva ministrului de război din Viena și din Budapesta, ministrul de honvezi a spus că Hentzy a fost un brav general.

Ear' când „patrioții“ prea făceau gură, le-a strigat colea, cătănește:

„Eu înțeleg indignarea D-Voastră, înțeleg că nu voți să dați crezământ cuvintelor mele. Vă înțeleg, pentru-că din copilărie ați auzit altfel lucrurile, așa cum nu s'au întâmplat. Cine știe cum se face câte odată la noi istoria, mi va concede să afirm, că adesea se scriu într-nsa lucruri cari nu corespond adevărului.“

Eată cum M. S. Monarchul prin sfetnicii Sei dă Ungurilor lecții. Pentru-că însuși zierele maghiare spun, că baronul Fejérváry venise la Dieta de-a dreptul de la M. Sa, care-i a cordase o lungă audiență.

Adevăr mai mare rar s'a spus în Dieta ungurească. Indr'adever, în țeara aceasta cele mai multe rele își au isvorul în reaua educație politică a neamului unguresc, al cărui fi încă în școală învață istorie ce „nu corespond adevărului“, deoarece „cuprinde lucrurile așa cum nu s'au întâmplat.“

Eată de ce și față de naționalități se poate susține adevărul mărturisit de deputatul Boda Vilmos, care tot în ședința de Joi a Dietei, a zis:

„Istoria celor din urmă 356 ani a vieții națiunii noastre nu este de cât un lanț lung a luptelor continue ce nația a dus împotriva dinastiei“...

Și aceasta așa are să fie: luptă cu dinastia, luptă cu naționalitățile până ce Ungurii nu și vor schimba sistemul de educație națională, sistem d'a crește tinerimea falsificând istoria.

Să vedem dacă afacerea Hentzy îi va învăța să revină la gânduri mai bune, ori vor urma și d'aci încolo să bruscheze în sus ear' în jos să nescotească ori ce raționament.

Cerem explicare. Privitor la afacerea din rașon relevată de venerabilii luptători naționali dnii Diamandi Manole și G. B. Pop, *Telegraful Român* dela 5/17 c. serie:

„Fapt e, că sinodul parohial delu biserica sfântului Nicolae din Brașov, cu unanimitate între aplause frenetice a luat conclud încă în vara acestui an, de a-și validita pretensiunile față cu statul român, fie în calea procesului, fie pe cale diplomatică.“

Să ne spună însă atunci organul d-lor Cosma și Voinea, că la 25 Octomvrie de ce s'ar mai cerut înverșunarea pornirii procesului, loru știut de întreag Brașovul?

Și să ne mai spună în care zi din vară s'ar dat dlui Voinea mandat de a validita „pretensiunile“ chiar și pe cale „diplomatică“ pentru-că până acum nicăiri nu s'ar știut de acea „hotărîre unanimă“ și des-pe acele „aplaude frenetice“.

Înainte numai! La alegerile pentru reprezentanța marelui oraș Pojon, oare-când orașul de frunte a țării ungurești, toți Maghiarii au căzut. Nici măcar unuia nu i-a reușit să ajungă în reprezentanța orașenească. Numai Nemți au fost aleși. Lupta între Nemți și Maghiari a fost la cuțite. Incercările de maghiarizare a orașului Pojon și mai ales impunerea cu de-a sila a teatrului stabil maghiar întru atâta a supărat pe nemți, în cât s'au hotărît să lupte cu cea mai mare înverșunare în potrivă a tot ce e maghiar.

Puncte de orientare

pentru

Congresul național bisericesc.

IV.

Cele dintăiu alegeri de Metropolit și Episcop făcute pe baza statutului organic nu corespond cerințelor canonice ale constituționalismului genuin al bisericii.

Alegerea Episcopului Procopiu Ivacicovici de Metropolit după Șaguna ni-se prezintă în consecințele ei ca un expedient și mijloc de tranziție de la Metropolia română la cea sârbescă.

Un inconvenient și procedeu anticanonice prin care ni-se dădu spectacolul dureros de a vedea metropolia română parăsită de arhipăstorul seu și ajunsă, deși momentan numai, earăși sub copul ierarhiei sârbești. Căci ales în 31 Iuliu și întărit la 6 August 1874, de Arhiepiscop și Metropolit al patriarhiei sârbești din Carloveț, Procopiu Ivacicovici numai în 1/13 August în calitate de patriarh sârbesc își dă consistoriului metropolitan român demisiunea din demnitatea de Metropolit al bisericii române gr-ort. din Ungaria și Transilvania.

Trecută însă ca prin minune peste primejdia care, prin astfel de alegere transitorie, putea să-i nimicească autonomia, biserica nu scăpă de loviturile simțite ce se aduseră instituțiilor sale în ordinea materială. Biserica română gr-ort. fu lipsită cu rea credință de partea ce i-se cuvinea din averea Arhiepiscopului și Metropolitului Procopiu Ivacicovici,

câștigată în diecesă Aradului, la care ea avea drept după canoane cât și după legile civile.

Dar' după alegerea lui Miron Romanul de Episcop la Arad, pentru a satisface aspirațiunile ce se manifestară din o parte cu acea ocaziune: o vacanță de scaun episcopesc se aștepta cu nerăbdare, ceea-ce de o camdată era imposibilă altfel, decât expediând pe Metropolitul Ivacicovici la Carloveț, după-cum combinase lucrul dl V. Babeș.

În chipul acestaa vacanță scaunului metropolitan neurmând pe cale firească și în conformitate cu statutul organic, nici cu interesele bisericii române, ea produse perturbațiuni păgubitoare în mersul regulat al afacerilor și pedeci în dezvoltarea firească a instituțiilor noastre bisericești, cari în urma alegerii de metropolit al lui Miron Romanul, în loc de a fi înălțurate, iau niște proporțiuni tot mai îngrijitoare.

Organismul constituțional al bisericii nu mai funcționează regulat. Nici consistoriul metropolitan nici congres național nu se mai ține la termenele fixate în statutul organic.

Cel dintăiu congres convocat pe baza statutului organic s'a întrunit la 1/13 Octomvrie 1870 sub președința arhiepiscopului și metropolitului Andrei bar. Șaguna. Al doilea congres trebuia să se țină la 1/13 Octomvrie 1873, dar' n'a fost convocat și nu s'a ținut decât în anul 1874 deodată cu congresul extraordinar pentru alegerea de metropolit. Și fără a fi isprăvit ceva, s'a „prorogat“ după propunerea făcută de dl Partenie Cosma „până la un timp potrivit, în anul viitor, pe care îl va defige metropolitul“. Chiar actele acestor două congrese s'au tipărit abia după doi ani, la 1876.

D. V. Babeș care prezicea la alegere metropolitului Miron Romanul că „va ajunge mai mare de cât Șaguna“, după doi ani își mărturisește amara sa decepțiune, tânguindu-se astfel în ziarul „Albina“:

„Așa dar congresul național, cel „prorogat“ nainte cu doi ani, cel neadunat an în Septembrie din pretextul petrecerii Exzellenței Sale Metropolitului la delegațiunea maghiaro-nemțească în Viena, câtă că nu se convocă nici până acum, și precum tocmai aflăm pozitivamente, est, timp nici nu se va mai convoca.“

„Ați mai auzit lucru sord ca acesta?”

„An țerți, după-ce prin nefericitele alegeri de Metropolit, congresul intrase afund în iarnă, fiind silit a-și intrerupe desbaterile amărându-le pe anul următor, când doria a fi convocat pe la mijlocul lui Septemvrie. Pace bună! Nici până astăzi!“

„Va întreba cu mirare publicul că ce oare este cauza neconvocării congresului și care, pentru Dumnezeu! au să fie urmările mai departe?”

„Multe de toate ni-se descoper în tip de cauze; nu aflăm însă rațiunea decât într-una, și adevărat aceea, că Preasfântul Cap al bisericii ortodoxe n'a avut timp nici an, nici est timp a se prepara, și a prepara cele necesare pentru congres, deoarece-cel fiind bolnav, a trebuit să și caute de sănătate.“ („Albina“, 1879 Nr. 95).

Eată cum își începe metropolitul Miron activitatea pe tronul lui

Șaguna. Credincioșii bisericii române gr-or. erau în cea mai mare nedumerire și îngrijire de autonomie și constituțiunea lor bisericească.

Congresul național bisericesc nu se convoacă decât în anul 1878 după ce sinoadele eparchiale din Arad și Caransebeș luaseră măsuri energice pentru a-l să-l pe metropolitul să-l convoace. Hotărârea sinodului din Arad, de la 1878 adusă în chestiunea aceasta sună astfel:

„În vederea stăruirii ce suferă organizația noastră bisericească în funcțiunea sa, pentru reținerea congresului național bisericesc de atâtea timp și nerogulată ținere a consistoriului metropolitan hotărăște, ca pentru delaturarea acestui rău, să se trimită cât mai curând o deputațiune de trei membri din sinodul sinodului, cari intruși cu deputațiunea aleasă deja și din partea sinodului din Caransebeș să se prezenteze la înalt Preasfințitul părinte metropolit în Sibiu, și consultând cu înalt același, despre cauzele răului, să ia toate măsurile posibile pentru delaturarea lui, și la proxima sesiune sinodală să raporteze despre rezultatul misiunii lor (Vezi protocolul Sinodului eparchial din Arad 1878 pag. 35).

La deputațiune sinodul a ales pe deputații Iosif Beleş, Dr. Paul Vasici și Nicolae Zigre, astfel congresul s'a intrat apoi la 1/13 Oct. 1878, după patru ani de la ultima sesiune a „prorogativului“ congres.

Constatările sinodale eparchiale sunt autentice. Disgustul și amărăciunea clerului și a poporului pentru neactivitatea și disordinea ce dăinuiesc și mai departe în centrul metropoliei se simțea în întreaga provincă metropolitană.

Sinoadele eparchiale se ved silite a lua din nou poziție față cu metropolitul Miron Romanul. Afacerea se puse în discuția sinodului eparchial din Arad la 1884 prin următoarea propunere făcută de deputatul Paul Rotariu:

„Sinodul eparchial experimentând o regretabilă stăruire în deliberarea afacerilor Consistoriului metropolitan, ale metropoliei și ale Congresului, își exprimă serioasele sale îngrijiri și temericele sale temeri de viitorul constituțiunii bisericești și a tuturor intereselor vitale bisericești culturale și administrative, cari ating de aproape și aceasta eparchie, hotărăște de odată a exprima dintre bărbăți acestei diecese pe trei dintre cei mai distinși, ca comisiune din partea acestui Sinod ca înărcinarea: ca în

decurs de trei luni de astăzi să se presteze în persoană la Excelența Sa înalt Preasfințitul Domn Arhiepiscop și Metropolit Miron Romanul, căruia descoperindu-i îngrijirile serioase, scăderile multe, mari și adese simțite, precum și temerile motivate de acestui Sinod, ce provin din împregiurarea sus amintite — să-l roage în numele Sfințitului Sa numai decât și nesmintit în cursul timpului de vară al acestui an să pună în curgere toată activitatea Consistoriului metropolitan, atât cu privire la de administrative ale Consistoriului nămit, și cele de lipsă pentru expedirea consenselor Congresului trecut, apoi cele de lipsă pentru convocarea congresului viitor.

„Pentru cazuri de lipsă comisiunea noastră ori întreagă, ori în persoana cutui membru al ei să fie autorizată a rămănea în permanentă în Sibiu până atunci, pînă când lucrurile cele mai momentuoase: convocarea, eventual intrușirea Consistoriului metropolitan, expedirea consenselor Congresului din răndul trecut și pregătirile pentru convocarea viitorului Congres — nu se ar fi desvârșit, ear' despre rezultat să facă raport Sinodului pe calea Consistoriului icesan.

În urmarea acestei propuneri, sinodul eparchial aradan, pe baza raportului comisiunii bisericești a luat următoarea decisiune de o extremă gravitate:

„Sinodul decide a aduce la cunoștință înalt Preasfinției Sale Dnui Arhiepiscop și Metropolit Miron Romanul serioasele sale îngrijiri și temeri de viitorul constituțiunii și a autonomiei noastre bisericești — prin o representațiune sinodală în carea înalt Preasfinția Sa să fie rugat în numele acestui sinod, ca nesmintit în decursul timpului de vară al acestui an să pună în curgere toată activitatea Consistoriului metropolitan, atât cu privire la afacerile administrative ale nămitului Consistoriu, cât și pentru publicarea și spedarea lucrărilor Congresului trecut, apoi pentru luarea dispozițiilor convenite referitoare la convocarea și ținerea congresului național bisericesc nesmintit în toamna anului curinte“.

(Protocol. Sinod. eparchial din Arad, 1884. Nr. 157.)

Un deputat congresual.

Alegerea deputatului congresual la Brașov.

Brașov, în 5 Ooemvrie 1898.

Alegerea deputaților congresuali s'a terminat. S'a terminat și la Brașov. Chipul acestei alegeri ne dă însă mult de gândit. Unde am ajuns? Constituția noastră bisericească, paladiul naționalității noastre românești, mândria unui Andreiu Șaguna s'a făcut odrăniță, de care toți lacomii și parasiții își șterg sudorile, ce i-le produce pofta murdara de câștig și vanitatea lor plină de venin.

Candidații Brașovului unul a fost George B. Popp, vechial luptător național, care de zece de ani n'a lipsit de la nici o manifestațiune a partidului nostru național, care în totdeauna își ține punga deschisă pentru ori ce trebuință națională românească, președintele comitetului parohial din Brașov-Cetate, care lucrând cu răbdare de fier ani peste ani, a ridicat o nouă biserică românească în mijlocul pieței din Cetatea Brașovului, acel Gh. Popp, care la procesul Memorandului a contribuit cu sute de fiorini pentru reușita acestei mărețe manifestațiunii a poporului românesc, acest bărbat pîn de merite pentru națiunea noastră a fost unul dintre candidații congresuali ai Brașovului.

Și celalalt?

Să nu rizi nefericit popor românesc! Celalalt a fost faimosul individ, care răspunde la numele Arsenie Vlaicu. Da, Arsenie Vlaicu, care s'a întovăreșit cu popa Voina alias popa Dubă din Scheiu, ca să stăpănească averile bisericii stântului și mult răbdătorului Nicolae din Scheiu-Brașovului; care prin apucături rafinate s'a făcut directorul școlii comerciale de aici, cu toate că majoritatea corpului profesoral chiar de la aceea școală a urât într'un memorandum către consistorul archidiececesan nevrodniciu acestui trist individ la acele ofițeri importanți. Ba chiar și o parte a Eforiei încă a protestat în contra alegerii lui, — acel Arsenie Vlaicu, care împotriva voinței tuturor Românilor de bine din Brașov a despiciat în două Asociațiunea meseriașilor români de aici, înființată cu cele mai mari greutate și ostenele; acel Arsenie Vlaicu, care dintre toți Români Brașovului singur a întâmpinat pe ministrul unghuresc, care a venit la Brașov să ridice în picioare statua lui Árpád; acel Arsenie Vlaicu, care s'a simțit — ca român — deobligat să alerge la înmormântarea lui Andreiu Bethlen, un alt fost ministru unghuresc.

Da, Români! La Brașov față de un Gheorghe B. Popp a candidat un — Arsenie Vlaicu.

Și poporul românesc a ales pe — Arsenie Vlaicu! Cel puțin așa se afirmă. Dar să-mă ierți, popor românesc, nu, nu tu l-ai ales pe domnul Arsenie Vlaicu deputat la congresul electoral din Sibiu, ca tu ești bun și îndelung răbdător, ci l-au ales aceia cari sug sudoarea feței Tale și astfel te răsplătesc!

Căci ce am văzut?

Ficiorii vladicului Mețianu din Arad alegau ziua și noaptea din sat în sat, să lufrice pe preoți cu cele viitoare, făgăduindu-le scapare numai atunci, dacă vor alege pe Arsenie Vlaicu. Altfel metropolitul Mețianu îi va învăța minte. Șeful filialei „Albina“ din Brașov, Valerie Bologa, a dat poruncă aspră tuturor agenților băncii, să aleagă pe Arsenie Vlaicu, căci de nu — vai și amar! Sibiu și-a vrsat tot venitul asupra nefericirilor credincioși, amenințându-i cu ghoana de veci, de nu vor alege pe — Arsenie Vlaicu!

Sărmană moralitate publică, când ficiorii ambli să facă pe tată metropolit! Sărmană bancă românească, care în loc să faci treburi financiare umbli să le faci Românilor politica bisericească, ear' când Români și cer spriginul pentru lupta lor națională, tu, bancă românească, cu zimbetul diavolului pe buze șoptești că — nu faci politică! Sărman Consistor Archidiececesan, pe care te represintă un — vai și amar!

Se apropie vremea, când păharul va fi plin. Va trebui să luminăm poporul românesc, pentru-a să se curețe odată de pe trupul său, tate și vênjos, lepra blăstemată. Damnezeul parinților nostri să ne feroască de plinirea acestei vremi, dar' de va veni — gata vom fi!

Un membru al partidului național român.

DIN MUNTII.

Alegerea din Zlagna.

Ceea-ce s'a întemlat cu ocazia alegerii pentru congregație în Zlagna, pe drept să poată numai lucra scârboș.

Aici, unde la alegerea anterioară au fost aleși numai Români, de present au fost aleși numai unguri. Românii din munți au lipsit cu desvârșire, ear' cei de pe Arpaș, din cari au fost cu deosebire primari, au ascultat de notarii lor, cari deși români, au trebuit să urmeze prin-pretorului.

Mai scandalos însă dintre toți s'a purtat notarul Albini Gyula, căruia mai bine i-ar nimeri cu numele Fehéri Gyula. Dnsul s'a purtat ca un adevărat argat de al lui Bánffy pașă... Se vede că cu vrednicie a ajuns până acolo, în ceat își teme poziția și are necesară lipsă de stăpâniții zilei. Dar

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI“

ALEXANDRE DUMAS

0 NOAPTE ÎN FLORENȚA

SUB

ALEXANDRU DE MEDICIS

Urmare.

V

Cursa.

Era în scara aceea, la palatul de la via Larga, o mare sărbătoare: ducele Alexandru adunase pe cei mai intimi pentru a sărbători cu dînsul triumful său asupra republicanilor: numai un loc mai românesc gol la dreapta sa. Acest loc era acel al lui Lorenzino.

De mai multe ori fusese neliniștit de absența favoritului duceului; însă la fie-care întrebare, ducele răspunde surzind:

— Nu vă preocupați de absența lui Lino, eu știu unde e.

La miezul nopții, Lorenzino intră, se duce să se așeze lângă duce, umplu cupa sa de vin și o ridică zicînd:

— Pentru prosperitatea, bucuria, plăcerile mult iubitelui nostru duce!

Toastul tinerului a fost aprobat, și el a

tunci, plecîndu-se la urechia duceului, îi zise:

— Bea mai bine două cupe de cât una, monsegnore, îi zise el; peste un ceas Luisa va fi în camera mea, unde ea va aștepta pe Alteța Voastră.

— Ai făcut tu asta draguțule? întrebă ducele pe jumătate beat.

— Nu ți-am dat cuvîntul meu, monsegnore?

— Peste o oară? și cine mă va înștiința despre asta?

— Ascultați, monsegnore, eu n'am pe nimeni în care să mă încred. Voi aveți pe Ungurul, care vă este devotat, nu este așa?

— Sunt sigur de dînsul ca de mine însu-mi.

— Spuneți-i să m'acompanieze pentru a aduce pe frumoasa noastră intristată.

— Bine! zise ducele, ea va recunoaște că-mi aparține și nu va voi să-l urmeze.

— Cu o mască pe figură și un bilet de la mine?... Haida de! De altfel copila știe unde merge.

— Atunci pentru ce atâtea precauțiuni?

— Pentru a salva aparențele, monsegnore.

— Ia deci pe Ungur, ți-l pun la dispozițiune.

— Chiamă-l monsegnore, și spune-i că tre ue să mi-se supună în ori ce chip.

Ducele chemă pe sbir.

— Urmează pe Lorenzino, îi zise el, și pe capul tîu! să faci tot ce-ți va porunci...

Ungurul era obicinuit cu astfel de reco-

miandații, el se mulțumi deci să facă un semn cu capul.

Lorenzino se sculă.

— Te duci, draguțule? îl întrebă ducele.

— Dar, monsegnore, trebuie să vă prepar camera.

— Tu mi promiți că îndată ce va sosi frumoasa, eu voi fi înștiințat?

— Ungurul însuși va veni să vă spună momentul în care veți pute veni... E vorba de a nu vă face să așteptați, monsegnore.

Lorenzino făcu câți-va pași pentru a eși; în urmă, revenind, către ducele;

— Monsegnore, pe cuvîntul d-ștră că nici unul dintre conmeseni nu va ști unde plecați, nici pentru cine părăsiți masa!

— Pe cuvîntul meu!

— Pe cuvîntul d-ștră că veți face o conjuratură pentru a ține pe aceia cari v'ar vedé esind.

— Pe cuvîntul meu.

— Și nu veți uita că mi-ați dat cuvîntul?

— Draguțule! făcu ducele.

— Bine, bine, zise Lorenzino, prefer două promisiuni în locul uneia. Pe cuvîntul d-ștră de gentilom, monsegnore?

— Pe onoarea mea de gentilom:

— Atunci totul merge bine.

— Ce ai tu Lorenzino? întrebă ducele.

— Eu? zise tînerul.

— Tu ești palid ca un mort și sudoarea șirue pe fruntea ta.

— Eu cred, zise Lorenzo, ștergînd cu o

ba istă brodată, asemănătoare cu aceleale cari se serveau femeile. Înăduș aici.

Și el eși repede.

Miezul nopții sună la orologiul din Dom când Lorenzino punea piciorul în via Larga. Era noaptea din 5 spre 6 Ianuarie... noaptea de iarnă, sombră și rece, de-abia se zărea la zece pași înaintea.

Lorenzino mergea încet, privind la dreapta și la stînga ca un om care caută pe cineva.

La colțul străzii de la Leuci un om se înfașă de odată înaintea lui.

Lorenzino se retrase pînă ad mîna pe pumnalul său.

— Eu sunt, monsegnore, zise omul.

— Al tu ești, Michele? făcu Lorenzino.

— Nu mi spuscrăți să aștept pe Excelența Voastră în via Larga de la 11 oare pînă la 1 de dimineață?

— Al da; și sunt fericit de a te găsi așa de exact la întâlnire... Ești gata?

— Da.

— Urmează-mă atunci.

— Sunteți aproape de răsunare? întrebă sbirul.

— Sper... că într'o oră totul va fi finit, Michele!

— Ești foarte fericit, monsegnore!

Lorenzino fără a răspunde, merse înainte, intră în via Larga și deschise o porțiș mică.

— Ah! Ah! zise Michel, la d-ștră se va petrece lucrul?

— La mine.

— Nu te temi că se va auzi de la ducele strigătul și șgomotul armelor?

...mul de de-asupra și va răsplăti fiecareia pe faptele lui.

Lui nu i-au trebuit preoți români; i-a mai dat de reformatul Ferenczi István, de Orul Karácsonyi Miklos, care în Blaj făcuse frumoase isprăvi cu tinerele Ciato, și măcelariul Kiș Ferencz, etc.

Alegerea însă tare speriez că se va nișca, de oare-ce bazele prea sunt ilegale, fundamentul prea imoral. Crășma lui Pop Brula prea știe multe, fabricațiile de acolo precum și adămușul și corțeșii au fost prea mari obraznici.

Românii din Munții n'au fost avisați, seruilul la 3 oare era isprăvit.

Recurs basat se va înainta, și la a doua alegere tot speriez că vor fi mai cu minte. Compromisul de la casina polgărească din care nu s'a ținut, deci și Românii și Ungurii înșiși se pot pune pe lucru și isbândă să lor are să fie.

„Omni“

Memoriile lui Bismarck.

IX.

Bismarck și Favre la Ferrieres. - Castelul de Rothschild.

Urmare.

Arătându-ne, încă odă, o pată de grăsime pe masa, cancelarul ne zise:

- După cum această pată de grăsime se întinde din ce în ce mai mult, tot așa sentimentul că e frumos de a muri pentru țara sa, chiar fără recompensă, se înfățișează mai mult în sufletul poporului. ... Asta vine din restul de credință care se află în sufletul inimii sale; asta vine din aceea, că fiecare știe că e cineva, care îl vede luptându-se și muriind, dacă locotenentul său nu îl vede.

Un sceptic întrebă:

- Crezi, într'adevăr, Excelență, că soldații fac asemenea reflecțiuni? - Astea nu sunt reflecțiuni - replică cancelarul - e o senzațiune, e un instinct. Când ei cugetă, ai perde această senzațiune... Nu, vezi, nu înțeleg cum oamenii pot trăi, cum ei își pot împlini datoria și a lăsa pe ceilalți a o împlini dacă n'au credință într'o religie, într'un Dumnezeu care vrea ceea-ce e bine, într'un judecător suprem și într'o viață viitoare.

Și ministrul continuă tot așa timp de un sfert de ora, lufăcărându-se puțin câte puțin și repetând chiar idei sub alte forme. - De ași înceta a fi creștin, nu ași mai servi pe regele meu nici o oră mai mult! Dacă n'ași ave încredere în Dumnezeu, n'ași ave nici într'un stăpân de pe pământ! Dar, privește deci eu care-ți vorbesc avcam destul cu ce să treacă, ocupasem o situație destul de ridicată. De ce ași lucra și m'ași munci fără încetare pe acest pământ? De ce m'ași supune la vexațiuni și la suferințe?

- De un an de zile, zise Lorenzino, vecinii au auzit la mine atâtea strigăte și atâtea ciocniri de fier, că nu vor băga de seamă; îi liniștă.

Sosit la primul etaj, Lorenzino deschise camera unde introduse pe Michel. Era să-l lase singur, când sbirul îl apucă de braț.

- Monsenior, zise el, eu sunt al vostru; dar' din partea voastră mi-ați făcut o promisiune.

- Amintește-mi o.
- Anume că după ce inamicul vostru va fi ucis, să mă lăsați liber d'a face ce vroau eu ducele.
- Ai mereu aceeași intențiune?
- Mai mult de cât ori-când.
- Și nici pentru aur, nici pentru argint, nici prin amenințări, nici prin rugăciami nu vei renunța la planul tău?
- Am făcut jurământ de a-l omori fără milă, înduioșare!
- Așa dar' ce mi-ai istorisite adevărat?
- V'am spus adevărul complet.
- Imposibil de crezut.
- Pentru ce?
- Pentru că nu există un om capabil de o atare cruzime.
- Ducele Alexandru nu este un om!
- Era frumoasa aceea tinere fată?
- O! frumoasă ca un inger!

(Va urma).

rinte dacă n'ași simți că-mi fac datoria față de Dumnezeu? ... De n'ași crede într'o providență, care a destinat această nație germană la ceva bun ași părăsi imediat sarcina mea de Stat. ... ba chiar nu ași fi primit-o. Ordinile și titlurile au puțină atracție pentru mine. E pentru-că cred într'o altă viață după moarte și că sunt regalist; altfel ași fi republican. ... Da, sunt republican prin natură; e de ajuns a vedea lupta pe care de 10 ani am întreprins o în contra tuturor absurdităților curții, spre a înțelege cât, spre a fi regalist, credința mea creștină a trebuit să fie de tare! Ia-mi această credință și-mi vei lua și amoral de patrie. Află, că dacă n'ași fi fost așa de bun creștin, n'ași fi avut un asemenea bun creștin al confederațiunii. Dacă n'ași fi fost așa de bun creștin, ași fi întors spațele întregii curți, și dacă, mâine îmi voi găsi un succesor care să fie mai bun creștin ca mine, n'ași retrage imediat. Dacă ai ști cât rușas duce de bucurios! Îmi place așa de mult viața de țară, pădurea și natura! Smulge-mi legătura care mă unește cu Dumnezeu, și voi deveni un om care mâine își va face bagajul pentru Varzin și se va duce să cultive pământurile sale. Dacă n'am un ordin al lui Dumnezeu de ce m'ași supune acestor Hoh-nzolemi? Ei sunt dintr'o familie din Suedia, care nu e mai nobilă decât a mea!

El ne mai povesti într'una din scriile viitoare, câteva anecdote asupra bătrânului Rothschild de Francfort, pe care cer permisiunea de a le repeta spre a sfârși acest capitol:

- Prima dată când văzai pe Rothschild - ne zise - el vorbea cu un negustor de grâne, care îi cumpăraseră grâne. Negustorul îi observă că un om așa de bogat nu trebuia să vină așa scump grâul său. „Ce amestec are bogăția mea în această afacere?” strigă bătrânul Rothschild. „Grâul meu este mai puțin bun, pentru-că eu sunt bogat? ...” El dădea prânzuri, cari făceau onoare bogăției lui. Îmi amintesc că odată regele actual, pe atunci prinț al Prusiei, era la Francfort și că l'am poftit la prânz Rothschild îl invitase tot pentru aceeași seară.

Prințul îi spuse, că trebuia să se căsătorească să reguleze asta și că ar avea de altmintelea, tot atâtea plăcere să prânzească cu el tot ca și cu mine. Rothschild veni să îmi ceară ca să îi cedez pe regalul meu cașpete. Refuzai. El avu năvitatea de a-mi propune să-mi trimeată prânzul lui la mine, căci el nu putea mânca! ... Cred, el nu mâncă decât bucate pregătite în chip ovreiesc! ... Refuzai, de sigur, și aceasta propunere; cu toate că fără îndoială prânzul lui trebuia să fi fost mai bun ca al meu.

NOUȚĂȚI

Arad, 19 Noemvrie n. 1898.

La adunarea congregațională de Joi sa vină toți Românii. Mercuri seara la locul obișnuit se va ține conferința preliminară. Au drept să participe la congregație toți membrii vechi!

Înaintări. Ministrul de justiție a numit pe dl Partene Borbu, până acum practicant la jud. cercușă din Răghimul săsese, vice-notar la jud. cerc. din Orăștie.

Prințul și prințesa de Orleans - îmbrăcați românește. De vre-o câteva zile se află în Chișineu priștea Filip de Orleans din preună cu soția sa, fiica arhiducei Iosif.

La vânătorile ce s'au făcut în jurul Chișineului, prințul de Orleans, văzând portul frumos al țeranilor Români, atât de tare în plăcut, în cât s'a dus însuși la jocăruul lui Cosma din Chișineu și și-a cumpărat un coșcă frumos precum și o căciulă, cu cea mai mare măiestrie cusute. Soției de-așezarea i-a comandat, numai cât acelea menite pentru prințesa de Orleans au fost și mai artistice lucrate. La vânătoarea făcută ieri ambii s'au prezentat în frumosul port național românesc, ceea-ce a făcut pe cei ce i au văzut, să salte de bucurie.

Alături încă des de dimineață prințul de Orleans dimpreună cu soțul său, arhiducele Iosif, și cu fiica sa, s'au pregătit de vânătoare. Când s'au suit în trăsuri, prințul de Orleans și-a cerut coșcă și și-a îmbrăcat bine, apoi a dat semn vizitului ca să pornească. În tot parcursul strădelor, cei ce l'au văzut își descopereau capetele și îi trimiteau în taină o mulțămă sinceră pentru cinstea ce a dat-o frumosului și de

cătră Maghiari atât de urgentului port național românesc.

Esploziune de gaz la Reșița. În tarna „secul” din minele de cărbuni de la Reșița alaltă-eri seara pe la 6 oare s'a întâmplat o mare exploziune de gaz. Numai mașinelor de ventilație este a se mulțămă, că dintre cei 120 lucrători cari se aflau în tarna, numai 9 inși au fost grav răniți.

Producție artistică maghiară în străinătate. Doi artiști maghiari, cu numele Réty și artista Kalmár care s'a dus să debuteze în teatrul popular (Deutsches Volkstheater) din Viena, s'au bătut, provocând un scandal ne mai pomenit. Mai zilele trecute s'au bătut cei din Arad, acum se bat cei ce s'au dus în Viena atât de urgentă Maghiariilor.

Bătăia ar fi deci ... artă Maghiară.

Scumpă îmbrățișare. Un biet de călător din comitatul Lepo, cu numele Pavel Druska, ducându-se în Pesta, s'a rătăcit prin strada Király, cea mai jidovită din Pesta. Cum mergea pe stradă, deodată a fost îmbrățoșat de o damă, pe care Druska o va ține-o minte, căci drăgăstoasa doamnă la de părtire, drept suvenire, a ușurat busonul lui Druska de cei 130 fl. ce-i avea în el, precum și de două libele de bancă. Și apoi să mai zici, că Pesta nu-i oraș - drăgostos?!

Vinuri falsificate. În urma cercetărilor făcute în Budapesta, în ale cărei birturi s'au aflat tot numai vinuri falsificate, cumpărate din Pées, de unde jidanii negustori de vinuri au trimis în toate părțile vinuri de acelea, cari nici când nu au văzut via de vie, în toate orașele din Ungaria și Ardeal consumanții au făcut arătări împotriva vînzătorilor de vinuri falsificate. În orașul Cluj, aproape la toți cărciumarii s'au aflat numai vinuri otrăvite. Vinul a fost cumpărat din Pées și anume de la jidanul milionar Kamm Armin. Un vînzător de vinuri din Cluj a îmbiat unui cumpărător vinul tot cât îl avea în pivniță precum și mai multe sute de florini, numai să nu facă arătare împotriva i. Vinul se vindea din Pées numai cu 12-16 cr. litera. Bine ar fi când s'ar lucra într'acolo, ca să li se taie din gh'ară lacomilor jidani, care pe lângă de store buzmarele consumanților dar' le mai rănecază și sănătatea.

Car de remonță pentru România. Din Timișoara ni-se scrie, că acolo a sosit un reaior din armata României, precum și mai mulți specialiști, pentru-ca să cumpere pe sarma cavaleriei române 2000 de cai.

Gălăgioșii dietei austriace. Wolf și Schönerer nu numai, că au bajocorit casa demnitoare austriacă în cel mai Kessuthist mod, dar' acum încep a agita și în potruva religiei romano-catholice, de care se țin Nemții austriaci. Ei lucră într'acolo, ca Nemții să treacă la lutherani, pentru ca astfel sa fie o comunitate și de confesie între Nemții din Austria și într'ei din Prusia, la care vor ei să se atașeze țerile austriace.

Conferințe pentru popor. Brava inteligență din frantașa comună Săliște, de lângă Sibiu s'a hotărît să țina un ciclu de conferințe populare. Începutul l'a făcut bravul farmacist de acolo; dl D. Benciu și - cum ne împărtășește un meseriaș doacno - proxima conferința o va ține dl Dr. Nicolae Comșa.

Bibliografie. Tocmai acum a apărut „Coul maniereilor lumii culte” pentru buna creștere și educația copiilor și adolescenților. Buchetul florilor civilizației europene, cul se din operele a diferiți autori francezi și români și din propria experiență a autorului E. Bosianu, fost director la ministrul de finanțe. București, Tipografia Gutenberg, Josef Göbl, Str. Doamnei 20 Prețul 1 leu. O recomandăm cu căldură cetitorilor noștri.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor ce sufer de boale de pîpt, de boala de apă, de mistaire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, durere de ochi și alte boale launtrice, apoi pentru boale de copil, se recomandă cu multa căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpeta de-adreptul sau prin posta dela farmacia dlui Br. Iulius Schopper în Oravița (Krássó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numbu apotecă!

Dr. Sterie N. Ciureu. X Pelikangasse - Nr. 10, Viena. Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

Convocare.

În înțelesul circulariului on. Comitet central ddo 18/30 Octomvrie 1898 Nr. 180 prin aceasta se invită P. T. Domnii membrii fondatori, ordinari, și ajutători, precum și toți prietenii școalei la adunarea despărțământului Oraviței al reuniunii învătătorilor din diecesa Caransebegului, ce se va ține Duminecă 22 Noemvrie (4 Decemvrie 1898, la 9 oare a. m. în școala română din Cacova, cu următorul.

PROGRAM:

- 1. Deschiderea adunării și comunicarea circulariului comitetului central.
2. Alegerea funcționarilor.
3. Prelegere practică „Tractarea socului „I” din punct de vedere scripturistie cu aplicarea cuvântului normal „cal”, predata de învătătorul N. Cioc.
4. Recensiune asupra prelegerii de sub punctul precedent.
5. Alegerea comisiunilor pentru cenzurarea ABC-darului Moldovan și consoții, și pentru comandarea manualelor mai bune în școalele noastre populare.
6. Alegerea unei comisiuni pentru studiate și referare asupra elaboratelor: „Simplificarea grafice și ortografiei” de Ilie Trăilă, și „Îndreptariu ortografic” de Ilarion Onciul.
7. Incasarea taxelor.
8. Inscierarea de membri noi.
9. Defigerea locului pentru adunarea proxima.
10. Alegerea comisiunei pentru autenticarea protocolului.
11. Propuneri.

Oravița-mont, 4/16 Noemvrie 1898,

I. Trăilă,

pres. desp. ca comisar.

Posta Redacției.

T. Severin. Scrie care numere Vê lipsece și le vom trimite cu plăcere. Volumul nu'l avem. Manuscrisul ni-s'a trimis odată, în afară de redacție.

ULTIME ȘTIRI

Statul ungar - execat.

Antiquarul Carlo Olschi din Milano, care vînduse lui Pulszky Károly mai multe tablouri pe seama museului din Budapesta, a intentat proces în contra Ungariei, mai întâiu la judecătorile de aici, însă e fost respins. Vîzînd nedreptatea ce i-s'a făcut, Olschi a pormit procesul în Milano și tribunalele de acolo au osîndit statul maghiar la plățirea sumei de 160.000 lire, adică 80.000 fl.

Olschi a cerut, ca să se excecueze statul maghiar. Cererea de excecure i-s'a respins de cătră tribunalele maghiare cu aceea motivare, că consulul italian din Budapesta nu reprezintă Italia, prin urmare a fost îndrumat, ca să adreseze la ministrul Italiei la Viena.

Olschi ncmăi putînd aștepta și vîzînd că ministri maghiari într'una îl resping, a execat o mulțime de obiecte pe care ministrul de agricultură al Ungariei le-a trimis la expoziția de postavuri aranjată în Milano. Obiectele excecuate se vor vinde la licitație, pentru-că ministrul maghiar nu are bani la îndemână, ca să plătească și să se scape de rușinea căsunată de „caburul” Pulszky Károly.

Budapesta, 19 Noembre.

Afaceria Hentzy a pricinuit și eri agitație mare în Dietă. Luni earăși va veni în discuție.

Partidul apponyist, ca și cel Kossutist, a hotărît cea mai înversunată luptă în contra proiectului de îndemnisare.

Viena, 19 Noemvrie.

Știrea colportată la Budapesta că Kriegerhammer și-ar fi dat demisia, se desminte

Editor: Aurel Popovici-Barcianu. Redactor responsabil Ioan Russu Șirianu.

3913/98 tkv.

III

244 1-1

Arverési hirdetmény kivonat.

Az új aradi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Papp Vazul végrehajthatónak Pisztrui Dimitrie illetve Pisztruj Iuon végrehajtást szenvedő elleni 27 frt 50 kr tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a temesvári kir. törvényszék (az új aradi kir. járásbíróság) területén lévő Székesuton fekvő a székesuti 12 sz. tjkvben A I. 8-10 és 12 sor sz. alatt felvett 12 összeírasi számu házudvar és kertre (400 [ ] öl) és 1 hold 400 [ ] öl szántóföldre az árverést 453 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelté, és hogy a fenneb megjelölt ingatlan az 1898 évi November hó 26-ik napján délelőtt 10 órakor Székesut község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 % át vagyis 45 frt. 30 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-ez. 42. §-ban jelzet árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet, 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt új Aradon 1898 évi November hó 12 napján.

Az új aradi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Simonfai
kir. bírósági

„Victoria“

institut de credit și de economii
SOCIETATE PE ACȚII.

Arad, casa proprie, calea Archiducele Iosif Nr. 2.

Intemeiată la 1887.

Capital de acții	fl.	300.000
Fond de rezervă	„	100.000
Depuneri	„	1.000.000
Circulația anuală	„	15.000.000

Primește depuneri spre fructificare, după care solveste 5% interese fără privire la terminul de abziecere.

Darea de venit după interese încă o solveste institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abziecere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan după sosirea comandei.

125-144

Direcțiunea institutului.

FARMACIA (APOTECA)

LUI

GUTORI FÖLDES KELEMEN

IN

Arad, strada Francisc Deák Nr. 11.

Telefon orașenesc și comitatens Nr. III.

Telefon orașenesc și comitatens Nr. III.

Adrese pentru Telegramme: Földes, Arad.

Laboratoriu pentru preparate chemico-farmacentice și igienice.

Recomandă următoarele cele mai demne de încredere și de nenumărate-ori probate medicamente:

Spirit sêrat (Brantwein spiritus) original francez, mijloc sigur și în mai multe mii de cazuri întrebuintat cu efect uimitoriu în contra asthmei, inflamațiunii de ochi, a jubrelor de pe obraz și cap, în contra frânturei de oase, în contra umflăturilor, etc. Prețul 45 cr.

Estract indian de medicină în contra durerii de dinți, de efect grabnic și sigur în contra tuturor durerilor de dinți. Prețul 30 cr.

Conuri de glycerin pentru a face scaun grabnic și fără dureri. Pentru băieți o cutie 30 cr. ear' pentru oameni mari 60 cr.

Veritabil uleu de ficat de știuca, de al lui M. Kron din Bergen în Norvegia. Se prepară cu cea mai mare grijă din ficat proaspăt de pește așa numit Dorseh (gadus morhua). Din cauză că e foarte ușor de mistuit se recomandă și băieților în deosebi pentru întărirea peptului și a plumânilor, pentru sporirea greutateii corpului, dar' mai ales ca curățitor de sânge. Prețul 1 fl.

Prav-Salicil și Thymol. Cel dintâiu cu 30 cr., cel de al doilea 15 cr. În contra rănilor la băieți și la indivizi grași, la picioare rănite, apoi în cntra asudării mânilor și picioarelor nu există mijloc mai cu efect fără ca să aibă urmări stricacioase.

Thea-Hajdu (mixtură); prețul 25 cr. Pentru cei ce sufer de pept e cel mai bun medicament. Alină tusa chinuitoare, tusa mângărească, tusa împreunată cu sgârçiuiri, catharul, disoalvă flegma, ușurează scuiparea ei, etc.

Hapuri în contra tusei de ale lui Dr. Tross. Sunt bune în contra boalelor de gât și de piept, în contra formării flegmei, în contra

răgușelei, a catharului chronic, a respirațiunii grele, etc. Șease hapuri costă 30 cr., 12 costă 60 cr.

Sirupul lui Dr. Schmidt în contra tusei, pentru băieți de orice vîrstă. Prețul 30 cr.

Intinerilor (regenerator) de păr, de al lui Rosetter. Acest preparat redă părului cărunț colorarea lui originală. Când părul începe a încărungi își pierde colorarea și cade, cu un cuvînt pofteste nutremînt, în astfel de cazuri regeneratorul de păr Rosetter, care e foarte mult iubit, satisface tuturor necesităților. Prețul 1 fl.

Melanogene. Colorează numai-decât părul, mustețele, ori barba, în coloare neagră, brună ori castanie. E absolut nestricacioasă. La comande rog să se indice colorarea dorită. Prețul 1 fl. 40 cr.

(Comande în preț de 3 fl., se expediază francate)

Pentru potențarea, perfecționarea și păstrarea frumșetei cel mai excelent pe dep'in nestricacios, chemice curat și neunsuros preparat e

CREMA-MARGARETA.

Efectul ei e uimitor.

În restimp de câteva zile depărtează și nimicoște de pe obraz petele (pistruiele), petele de ficat, jubrele, bubuțele, carii de piele (Mittesser) și tot soiul de boale de piele. Depărtează crețele și urmele versatului și chiar și persoanelor în vîrstă le dă un teint (colorarea feței) fraged și încântătoriu.

Un borcan mare costă 1 fl., unul mic 50 cr.